

Răsăritul nostru

Unicul organ Surdo-pedagogic din țară

Director: V. DIMITRIU-LEORDA

Abonamentul 100 lei pe an pe velină

Redacția și Ad-ția: Cal. 13 Septembrie No. 8 București 6

CU OCAZIA VIZITEI M. S. REGELE CAROL II Mesagiul M. S. Regina Maria IN POLONIA

La 8 Iunie a. c. s'au împlinit 7 ani decând Măria Sa Regele Carol II ne cărmeste țara. Cu această ocazie toată suflarea românească, dela mic și până la mare a sărbătorit ocazia zi cu mare bucurie și însuflețire.

La această sărbătorire entusiasată s'a asociat și Polonia, prin vizita conducătorului ei, Președintele Moscisky. Surdo-muții din România, au urmărit cu multă atenție și simpatie acest act prietenesc săvârșit de vecinii noștri poloni ca semn de simțire adâncă ce păstrează acestei națiuni, acum cu rein-torcerea vizitei ce le face Regele nostru iubit, transmit gândul lor însuflețit de frățietate, prietenilor dela Nord, legând prin aceasta o cât mai strânsă unire și colaborare la înălțare

și civilizare ambelor națiuni.

Uniți tot mai mult prin defecțiunea cu care ne-a vitregit — ținem seama cu această ocazie fericită de legătură tot mai strânsă ce se face între conducătorii noștri — să facem și noi surdo-muții o legătură cât mai strânsă cu frații noștri surdo-muți din Polonia.

Prilejuim dar acest fapt și

transmițând simțirea noastră fraților noștri surdo-muți din Polonia, și întindem mâna pentru a ne lega sufletește la întâmpinarea nevoilor noastre și a se creia o viață mai fericită împreună.

V. DIMITRIU-LEORDA
sculptor
președ. soc. Surdo-Muților
din România

Congresul internațional al Surdo-muților

Paris 31 Iulie-5 Aug. 1937

În zilele de 31 Iulie-5 August a. c. are loc la Paris cel de al cincilea congres internațional al surdomuților din întreaga lume.

Congresul se va desfășura în prezența ministrilor educației naționale și muncii, ale profesorilor de surdo-muți și ale notabilităților franceze și străine cari se interesează și simpatizează cu tăcuții.

România va fi reprezentată oficial prin d. sculptor V. Dimitriu-Leorda președintele Asoc. de surdomuți din România asistat de un delegat membru al asociației.

În timpul congresului se va desfășura și o impunătoare manifestare de recunoștință și simpatie din partea României prin fixarea a două plăci comemorative de bronz: la monumentul abatelui de L'Épée, inventatorul alfabetului și mimicele surdo-muților; la laboratorul Institutului național memoria profesorului H. Marichelle și asistenților săi în frun-cerajă de omul faptelor mari și bune d. Collignon, au contribuit la perfecționarea învățământului vorbirei surdo-muților.

Afară de aceste 2 plăci comemorative ce vor fi fixate la Paris din partea asociației de surdo-muți pe locurile amintite mai sus, se va desvelii la muzeul Permanent al Institutului național din Paris, bustul prof. H. Marichelle opera sculptorului D. Leorda ca și celelalte 2 plăci.

După cum la unele afaceri mari se controlează averile de o comisie de control a averilor, nu s'ar găsi comisii care să controleze afaceri mai mici ca cele făcute de unii la „școala de surdo-muți din Focșani?”

De vorbă c'o surdă

- Bună ziua lele Floare
- Duc lui Ion demâncare
- Da' ce faci?

[Ești sănătoasă?]

- A plecat la fân, la coasă?
- Lele Floare, ori ești surdă
- Mămăligă și cu urdă.

Dezvelirea monumentului Maior J. Zamfirescu

Duminică 6 Iunie a. c., ora 12 a. m., a avut loc în cadrul unei impunătoare festivități dezvelirea monumentului maiorului Jean Zamfirescu mort în groaznicul accident dela Cotroceni, 8 Iunie 1936.

În afară de familia, rudele și prietenii defunctului, a asistat și un unmeros public.

Armata a fost reprezentată prin d. colonel Bădulescu.

D. maior Constantin Kiper, un distins ofițer și prieten al defunctului maior, a ținut următoarea impresionantă cuvântare: „Pe răbojul vremii s'a marcat un an, de când într'o zi frumoasă de Iunie, a căzut în deplinindu-și datoria, pe câmpul Cotrocenilor, fostul căpitan Ion Zamfirescu.

A trecut un an dela moartea sa și nu știu câți ani din viața d-voastră, îndurerată doamnă, care ați fost sortită să suporțați, cu un eroism demn de admirat, pe lângă pierderea soțului iubit și adorat, dar și cumplitelor dureri a celor mai grele operații și a infirmității cu care ați rămas, ca o consecință firească a aceleiași nenorocite întâmplări.

Slovele cronicarului „că nu omul conduce vremile, ci bietul om sub vreme”, vin azi să răstălmăcească în plus că, în întâmplarea de atunci, destinul a sunat ceasul vremii, în care groaznică lui moarte, să se înfrățească pe loc și în același timp, cu suferințele și durerile d-voastră.

Salvată dela o moarte, care

s'a crezut mult timp mai mult decât sigură, puterea celui atot-puternic, v'a înviat din morți, pentru ca supraviețuind, să puteți să preamăriți memoria lui Jenică și să-i continuați proslăvind amintirea lui.

Astăzi când un an se împlinește dela moartea lui, ne-am adunat cu toți aici, lângă casa lui de veci, pentru ca amintindu-ne cu piozitate: d-voastră de soțul iubit și adorat, frații și surorile de fratele lor iubit și drag, noi camarazii de camaradul nostru bun, blând și iubitor, să ne reculegem cu toții în fața acestui cavou, care adăpostește rămășițele pământești ale lui Jenică și cu gânduri de pioasă aduceri aminte, să ne plecăm smeriți în fața chipului său de bronz, care cu același bunătate de suflet, cu același surâs al dragostei sale, ne îmbrățișează și dincolo de mormânt.

Îndurerată doamnă, Jean al d-voastră, cel mult iubit și scump, nu a murit, el trăiește tot mai iubit și mai drag în inima și în sufletul d-voastră, trăiește puternic în amintirea noastră a tuturor și va trăi în veci, imortalizat în bronzul acestui bust plămădit de sculptorul Leorda, care va arăta tuturor, că aici odihnește întru Domnul maiorul Ion Zamfirescu.

Sufletul său curat și cinstit trăiește nemuritor în ceruri; chipul făpturei sale va dăinui printre noi în bronzul bustului său, dar mai tare decât bronzul, vor fi amintirile noastre, în care el va trăi mereu.

Simpatia caldă ce mi s'a arătat în timpul boalei Mele, îngrijorarea sinceră pe care a inspirat-o sănătatea Mea, sutele de dovezi de credință și dvotament ce și-au făcut drum până la Mine în lunile de încercare cât am fost ținută la pat, M'au mișcat atât de adânc, încât doresc să vă trimit la toți, mari și mici, la toți cari sunteți aproape sau departe, un mesaj de mulțumiri pornite din cel mai curat și nestăpânit îndemn al inimii.

Deși nu am fost tot așa de bolnavă după cum s'a spus, Mi-a trebuit totuși multă răbdare pentru a rămâne atâta timp în pat, smulșă de la viața și activitatea Mea obișnuită și, mai cu deosebire, lipsită de plăcerea de a fi printre aceia cari au știut să facă să Mă simt, întotdeauna, atât de bine, în mijlocul lor, primindu-Mă și înconjurându-Mă cu sincere manifestațiuni de afecțiune și bucurie.

Când am auzit de lumânările multe cari s'au aprins în toate bisericile pentru însănătoșirea Mea, am văzut toate aceste flăcări slabe înmănunchindu-se într'o lumină mare și puternică, lumina speranței și a dragostei, care a adus multă mângâiere în odaia mea de suferință.

Mai mult decât ori cari ale momente, acest timp de suferință Mi-a dat prilejul să simt, că vechile legături de afecțiune și neclintită încredere, cari ne-au apropiat și ne-au strâns laolaltă atâta vreme de ani, nu pot fi slăbite și cu atât mai puțin sfărâmate.

Odihna ce Mi s'a recomandat, Mă va reda cât de curând, nădăjduesc, îndatoririlor Mele, dar în așteptarea ceasului fericit când voi putea iarăși să Mă mișc, printre voi, doresc ca acest mesaj cu mulțumirile Mele pline de recunoștință, să nu întârzie să ajungă la aceia cari Mi-au arătat simpatia și dragostea lor.

Vree bunul Dumnezeu să-Mi hărăzesc încă puțini ani, pentru ca să pot continua să împărtășesc și mai departe — așa după cum am făcut dealongul întregei Mele vieți — toate necazurile și bucuriile voastre, toate speranțele și grijile voastre, uniți într'o înțelegere adâncă ce ne va ofeli împotriva oricăror clipe vitrege pe care am putea fi chemați să le mai înfruntăm împreună.

MARIA
Regina României

Cazul școlii de surdo-muți dela Focșani

V. DIMITRIU-LEORDA

Este cunoscută de toată lumea situația școlii de surdo-muți din Focșani.

După discuțiuni continue de ani întregi în coloanele acestui ziar, pentru a convinge autoritatea școlară superioară că adevărul este de partea noastră, în mizeria ce relatam că se găsește la școala de mai sus, și nu de partea unor interesați, ce induceau autoritatea în eroare, numai să-și satisfacă interesele materiale în dauna instituției, putem afirma că, în fine, am isbutit.

Astăzi, ministrul Instrucțiunii, d. dr. C. Angelescu și directorul general al învățământului, d. Petre Ghițescu, convinși de acest adevăr, s'au gândit să ia măsuri de îndreptare.

În acest scop s'a luat măsura ca școala surdo-muților din Focșani să fie mutată în localul școlii normale de băieți din Alexandria-Teleorman, rămas gol, prin mutarea acestei școlii în orașul Câmpu-Lung.

Măsura aceasta ar fi cum nu se poate mai bună, având în vedere că surdo-muții vor avea în viitor ca-

sa lor proprie și nu vor mai fi purtați dintr'o casă într'alta.

Intrebarea însă: Este acest local bun pentru școală? Satisface el cerințele unei școli igienice cu internat?

Din câte știm, școala normală a fost mutată tocmai din cauza aceasta, fiindcă s'a constatat că acest local este un focar de tuberculoză. Chiar un mare ziar din Capitală a scris odată, dând alarma și intitulându-l: „Mormânt de vârstare tinere”.

Din informațiile câștigate localul este lipsit de cele mai elementare condiții de igienă. Însăși apa, primul aliment necesar, lipsește. Ea este adusă în sacale drase de măgari.

Atunci, dacă această școală s'a găsit inaptă pentru elevii normaliști, cum poate fi bună pentru surdo-muți, cari sunt și ei tot oameni? Ori se vrea să fie scoși dintr'o mizerie și asvârliți într'alta?

Rugăm pe d. dr. C. Angelescu, ministrul Instrucțiunii, în numele surdo-muți-

Cazul școlii de surdo-muți dela Focșani

(Urmare din pagina I-a)

lor din întreaga țară, să satisfacă cererea noastră în sensul de a muta această școală în București.

Cerem aceasta, având în vedere că aici se pot interesa de educația copiilor surdo-muți, profesorii procedând ca în toate țările civilizate, la experimentări și cercetări de metode pentru a găsi mijlocul cel mai bun în educația acestora.

Apoi cu surdo-muții s'a comis o nedreptate. Când au fost trecuți la școala normală din Focșani, s'a întrebuințat suma de 900 mii lei, banii strânși pentru surdo-muți, și în loc să se facă clădirea acestora, s'au făcut reparații acestei școli

ca pe urmă să fie dați a fară.

Rugăm pe d. ministru să aloce acei 900 mii lei, întrebuințându-i la șc. normală, cari de drept erau ai surdo-muților, pentru localul școlii, și cu ceace s'ar completa de ministerul Educației, să se clădească în București o școală model a surdo-muților. Astfel va satisface și dorința M. S. Regina Maria, președintă de onoare, care ne-a arătat că înaintea oricărei alte lucrări edilitare, să ne îngrijim de școala surdo-muților, ce va lua ființă în București.

In numele Asoc. surdo-muților, Președinte,

V. DIMITRIU-LEORDA

Apelul surdo-muților din Franța pentru congresul internațional

Camarazi din Franța și din Străinătate,

Avem onoarea a vă invita în mod cordial de a asista la al 5-lea Congres internațional al surdo-muților din Paris, al cărui program îl veți găsi aici alăturat.

Citindu-l, vă veți da seama că s'a făcut un efort considerabil pentru ca aceasta să depășească tot ce s'a realizat până astăzi.

Al 5-lea Congres internațional al surdo-muților din Paris trebuie să fie marea adunare a surdo-muților francezi și străini.

El trebuie să constituie o manifestare în masă și trebuie să arate într'un mod strălucitor voința de care sunt animați surdo-muții francezi de a vedea realizându-se revendicările lor asupra învățământului gratuit și obligatoriu, precum și dreptul de a munci.

Surdo-muți francezi, Prin prezența voastră, prin numărul vostru, voi veți afirma această voință care constituie și dreptul vostru.

Surdo-muți străini, Venind alături de camarazii voștri francezi, veți arăta solidaritatea voastră. Veți veni să ziceți la tribună că în țara voastră învățământul gratuit este obligatoriu. Veți veni să dovediti că Franța, țara Abatelui de l'Epée este aproape unica țară unde surdo-muții sunt tratați ca un paria.

Al 5-lea Congres internațional al surdo-muților din Paris trebuie să aibă un răsunet mondial. El trebuie să marcheze începutul unei ere noi pentru lumea surdo-muților.

Datoria fiecăruia este de a asista! Surdo-muți: La acțiune! Arătați ceace sunteți! Arătați că sunteți oameni „liberi“.

Sperând a vă vedea răspunzând numeroși, comitetul de organizare al celui de al 5-lea Congres internațional al surdo-muților din Paris, vă adresează expresia sentimentelor sale frățești și devotate.

LEGENDA NOROCULUI

De când a luat ființă Loteria de Stat, întâlnim la fiecare pas: „Ai câștigat?“ „Ai avut noroc“, „n'ai avut noroc... noroc nenoroc, iar noroc...“

Ce este „norocul“? După o legendă poporană, „norocul“ este o pasăre cu un moț lung, lung de tot, lung până în slava cerului. Pasărea aceasta n'are decât un sigur ochi așezat în vârful moțului. De când s'a născut, ea n'a făcut decât un singur pul. Niște vrăjmași ai norocului folosindu-se de faptul că are ochiul prea sus, fiindcă ea nu putea să va-

dă tocmai jos, i-au furat pușorul.

De atunci această pasăre își caută nebună pușorul.

Întâlnind câte un om și crezând că acesta este pușorul ei, îl ridică pe aripi și-l înalță ca să-l poată vedea cu ochiul ei din vârful moțului. Dar când vede că nu este, îl dă drumul din înălțime, și fără nici o millă, îl părăsește și pleacă în altă parte.

De aci și zicerea: a sburat norocul dela el. Ori: l-a părăsit norocul.

Artiștii surdo-muți din lumea întreagă vor expune lucrările lor la Paris dela 1 Iulie la 5 August 1937

Salonul Internațional al artiștilor surdo-muți, prezidat de către comptariotul și prietenul Francois Srolard, ne face cunoscut că organizează la Casa Artiștilor, 152 boulevard Haussman Paris (8) o expoziție a operelor artiștilor surdo-muți din toate țările.

Sperăm din toată inima că publicul va face un succes frumos acestei manifestări a fraților noștri nefericiți cari

contribue prin donații artistice, după cum alții fac, prin devotamentul și facultățile lor intelectuale, la suprimarea vechilor prejudecăți cari împiedică emanciparea completă a surdo-muților.

O vizită rezervată în mod special membrilor celui de al 5-lea Congres Internațional al Surdo-Muților este prevăzută pentru Duminică 1 August. Intrarea la această Expoziție este gratuită.

Care să fie cauza?

Serisoarea adresată de directorul nostru către d. Stelian Popescu, directorul zărilor „Universul“:

DOMNUL DIRECTOR,

Am lăsat să treacă mai bine de 5 luni de zile, fără să vă scriu durerea mea și desgustul ce încerc astăzi văzând zi de zi, cum mi se zădărnicește acțiunea de ridicare culturală și socială a surdo-muților din care — fără să vreau și în urma voinței Celui de Sus — fac parte și am datorită sfântă de om și bun român să-i ajut a-și îndulci trista lor existență.

De mai bine de zece ani marelui d-voastră ziar „Universul“ mi-a dat ospitalitate articolelor mele ce privesc educația surdo-muților și aceasta întrucâtva a îndreptat o situație nenorocită căci în urma articolelor mele, surdo-muții, făcându-se cunoscuți marelui public, au început să fie înțeleși și sprijiniți în ceace alcătuiau înțelesul de viață și muncă de pe urma căreia își asigurau existența.

Insă articolele mele dacă pe de o parte înăduceau viața surdo-muților, pe de altă parte supărau pe unii oameni neoameni fiindcă loveau în interesele lor apropiate și meschine; se refereau și la conducătorii școlilor de surdo-muți, mai ales la acea dela Focșani, către care ținteam

să o readuc în Capitală.

Astfel se și vede din ultimul meu articol publicat „Mimica surdo-muților“ în ziarul „Universul“ nr. 18 din 19 Ianuarie a. c.

Din această cauză și spre a se zădărnici orice acțiune pe viitor, câțiva interesați dela Focșani, în cap cu directorul institutului de surdo-muți din Focșani au început o acțiune de defăimare a mea paste tot unde eu aveam contact.

V'au scris și dv. oficial după informațiile obținute de mine și văd că toți dau crezământ defăimătorilor mei cari altfel nu-mi pot explica de ce nu se mai publică articolele mele care — oricum — sunt de mare interes și folos pentru învățământul surdo-muților unde eu sunt un cunoscător profund prin însăși viața de surdo-muț pe care o trăiesc și desfid pe oricine, de a fi mai cunoscător.

Am fost și profesor 6 ani la acest institut de surdo-muți în care activitate am lăsat urme foarte frumoase prin ceace am organizat și pregătit serii întregi de elevi cari astăzi îmi datoresc situația lor. Și marelui ziar „Universul“ adăpostește în marea uzină de luminare a neamului românesc 2 dintre elevii mei valoroși (la zincograf fie).

La Monitorul Oficial peste 6 foști elevi.

Eu, care m'am ridicat singur fără tată și fără ajutorul nimănu, dela etatea de 14 ani (în timpul războiului) am fost de senator la Pulberăria Armatei, apoi la Serviciul de Poduri și Șosele Roman și în urmă îmbrățișând meseria de sculptor, care m'a fost dragă de copil, sunt considerat periculos și toate acestea fiindcă pe lângă toate cele de mai sus vreau să fac „Casa Tăcerii“ ca o încoronare a faptelor cele mai înalte de care totdeauna am fost animat.

De 5 luni de zile am mai scris vreo 5-6 articole și predat la redacția marelui ziar românesc, fără însă a mai apărea ceace mă face să cred că defăimarea mea a mers atât de departe.

Viu în fața dvs., domnule director, și vă rog, publicați scrișoarea în care sunt defăimat, în ziarul „Universul“ pentru ca a doua zi în virtutea legilor să răspund apărându-mi onoarea de om, demnitatea de tată a 4 copii și situația de conducător al surdo-muților.

Vreau prin felul acesta să-mi recâștig dreptul de a continua lupta prin coloanele marelui ziar românesc pe cure il iubesc și stimez de peste 26 de ani.

Al d-voastră devotat,
V. D. Leorda

Vinovații să tragă consecințele

S'a sfârșit anul școlar. Fiecare școală își orânduiește treburile astfel ca în anul care va să vie, să înceapă la timp, și mai bine. Acum, ca totdeauna, elevii respiră: unii mai ușor, alții mai greoiu, după munca din timpul anului expirat și potrivit rezultatului căpătat la finele lui. Profesorii, și ei, unii mai voioși decât alții își pregătesc plecarea în căutarea vreunui loc de recreație, unde va ca să-și mai vie în fire după o osteneală încordată și o irosire de nervi de 9 luni.

Dintre cele 2 școli de băieți surdo-muți, câte sunt în vechiul regat și anume cea din Focșani și București, ca și unele ce ies din rândul celorlalte prin rostul și denumirea lor, niciuna, de câțiva ani în urmă, nu-și mai menține pulsul unei vieți normale și deci n'a putut manifesta tendințe de ridicare la situații mai bune ca cele de până azi. Mai ales școala din Focșani, ale cărei conduceri nepricepute și interesate, în loc să-i dea posibilități de progresare, azi în al 72-lea an de funcționare, a pus-o în nefericita situație de a se sbate în agonia unei descompuneri totale.

Care să fie pricina? Ne punem cu logică întrebarea, căci nimic nu se schimbă în natură fără un motiv și cu atât mai mult un lucru, din bun nu se face rău până ce la rădăcină nu există tot un rău. Și care să fie răul ce trebuia înlăturat la timp pentruca școala să nu ajungă la pericolul ce o amenință cu lichidarea ei?

Este politicianismul interesat nu ideal. Este politica de club nu de școală. Acest politicianism printr'un sistem de continuitate rău înțeles a abătut școala din calea către progres pe calea ruinei materiale și a rușinei morale de azi. A dus-o la ruina materială fiindcă din fondurile ei proprii bănești azi nu mai există nimic; a dus-o la rușinea morală fiindcă de 10 ani în urmă creditul și prestigiul ei de altădată a stat pe linia gheșefturilor, a afacerilor și a furturilor rușinoase smulgându-se samavolnic din drepturile bănești ale slujbașilor cât și din proprietatea elevilor ce veneau la internare cu pânzeturi noul pe care părinții lor le puneau la dispoziția școlii pentru copiii lor.

Lipsită de o supraveghere sau un control, măcar local, abuzul a întrecut orice limită atunci când anumite persoane, fie din corpul didactic, fie din particulari, au rămas depozitate mult timp — poate și azi — de unele titluri de rentă ce fusese depuse în păstrare la cancelaria școlii. Unele din aceste afaceri au dat prilej chiar

poliției să înregistreze triste surprize, iar altele au silit tribunul să aplice juste penalități pentru brutalitățile salbatice, practicate și fără motive și fără drept asupra acelor ce-și reclamau drepturile lor. Multe sunt trecute cu vederea, uitate; altele în curs de cercetare și judecată.

Oricum ar fi ele, sunt abuzuri și afaceri efectuate cu brio de un cartel bine articulat al celor ce au reprezentat la pos-

tul de director un club politic, nu un om de școală. Astfel școala ajungând pe linia discreditului moral, este amenințată să fie strămută, undeva la marginea țării.

Cine sunt vinovații de această decadentă? Cine a creiat școlii această situație tragică?

Să se cerceteze. Și adevărații vinovați, care nu sunt nici elevii, nici profesorii, să tragă consecințele singuri, și numai ei

Donatorii „Casei Tăcerii“

A mai trimis pentru fondul de construcție a „Casei tăcerii“, câte 250: Camera de comerț Bălți; reg. 3 călărăși loco; fabrica de timbru Filaret; fabrica de ciocolată „Regina Maria“ loco; Camera agricolă Câmpulung Bucovina; regia cooperativă Rezina Dornisoara; reg. 24 art Roman; reg. 5 art. Focșani; cercul de recrutare Orhei; priăria orașului Silistra; pretura Praid-Odorheiu; reg. 2 pioneri de gardă loco; dir. șc. de menaj Sl. M. Basarab loco; lic. de fete Mihail Eminescu 2 cet. albă; d. Lavyhfeld R. Vâlcea; comand. diviziei 7 Roman; „Gavora-Călimănești“ loco; spit. T. B. C. Vorniceni-Lăpușna; pretura Rupea-Târ. Mare; dir. șc. normale fete T. Măgurele; Vlad și co. Cluj,

Câte 240 lei: pretura Voliațiri Cet. Albă; reg. 11 dorobanți Siret-Galați; șc. de ofițeri ar-

tillerie Regele Carol Timișoara; cercul de recrutare Brașov; feg. 30 Muscel; lic. Ferdinand I Storoișet; primăria Cismistra. Tighina; lic. de fete Elisabeta D-na Rădăuți; pretura Toșnad-Sălaj; Inst. educație corecțională Gherla; Serviciul sanitar Storoișet; pretura Novaci-Gorj prefectura Târnava Mare-Sighișoara; pretura Reșița-Caraș; Serviciul veterinar Rădăuți; pretura T. Măgurele; pretura Gozelele Focșani; șc. de specialitate a marinei; Camera agricolă Storoișet; medic. spitalului Cobâlca-Orhei; pretura Sarmarțeluluc; pretura Mehedint; gimnaziul industrial de băieți Slatina; școala primară nr. 2 băieți Călărăși-Ialomița; Serviciul sanitar al orașului Botoșani; școala normală de fete Gorj.

(Va urma)

ATENȚIUNE! Schimbarea programului congresului

Contrar celor anunțate în programul para-oficial al celui de al 5-lea Congres Internațional al Surdo-Muților din Paris, toate manifestările sportive vor avea loc la Stadionul Uniunii Sportive Metropolitană din Paris la Croix de Berny. Autobuzul No. 85 care pleacă dela Porte Orléans, într'un sfert de oră duce la poarta acestui Stadion care este unul din cele mai frumoase ale regiunii pariziene.

Turul tenisului va dura trei zile: 31 Iulie, 1 August și 2 August.

Metingul internațional de atletism și al celui de înot se vor desfășura în acelaș ca-

dru, Duminică 1 August, dela 13 la 19 ore.

Toate aceste manifestări vor fi organizate de către Federația Sportivă a Surdo-Muților din Franța.

Intrarea gratuită pentru membrii Congresului.

Pentru detalii mai ample, a consulta programul detaliat care va apare la finele lunii Iulie.

* Sâmbătă 19 Iunie a. c., la cimitirul Nordic din Focșani s'a oficiat sfântirea monumentului prof. Mișu Ionescu într'un cadru strict intim, dar înconjurat de dragostea și recunoștința surdo-muților foști elevi ai celui ce a fost eminentul profesor Mihail Ionescu.